

Skapa en bildsaga tillsammans. (Skolår F - 6)

Läs sagan om Rapunsel (se nästa sida) för eleverna.

Fundera på vilka bilder ni tillsammans skulle kunna skapa utifrån sagan och dela in sagan i olika bildsekvenser. Skriv upp på tavlan. Exempelvis:

- Kvinnan och mannens enkla hus
- Trollkvinnans hus med den underbara trädgården
- Mannen plockar sallad och trollkvinnan kommer
- Föräldrarna räcker över Rapunsel till trollkvinnan
- Tornet med håret hängande ut genom översta fönstret
- Prinsen som kommer ridande och ser tornet och trollkvinnan
- Prinsen och Rapunsel
- Rapunsels hår klipps av
- Rapunsel i en eländig stuga i skogen
- Prinsen och trollkvinnan
- Prinsen irrar i skogen
- Prinsen och prinsessan möts och allt slutar lyckligt.

Låt 2-3 elever välja vilken bildsekvens de vill måla tillsammans och sätt igång. När alla bilderna är färdiga blir det fint om man sätter upp hela bildsagan i en följd på en vägg. Låt eleverna skriva några meningar till sin bild och sätt upp texten under bilden.

Använd gärna spännpapper eller större ritpapper/kartong och måla med vattenfärg eller flaskfärg. Rita små detaljer med tuschpenna. Använd flätat garn till Rapunsels långa hår och tyg till kläderna.

Bjud in granneleverna och låt dem beundra och läsa er saga!

Rapunsel.

En enkel man och hans hustru hade länge önskat sig ett litet barn. En dag såg det ut som om deras önskan skulle gå i uppfyllelse. Tiden innan det var dags för deras barn att födas, satt kvinnan ofta vid fönstret i det lilla huset och såg in i den underbara grannträdgården. Denna trädgård tillhörde en fruktad trollkvinna. En dag upptäckte den blivande mamman att det i en del av trädgården växte den underbaraste vårsallad och på kvällen sa hon till sin man:

– Om jag inte genast får lite av den där vårsalladen att äta så dör jag. Fastan mannen var mycket rädd smög han sig in i grannträdgården på natten och plockade en hel korg full med vårsallad. När hans hustru ätit upp salladen kände hon sig genast bättre. Men nästa dag var hennes längtan efter den underbara salladen ännu större. Därför smög hennes man även nästa natt in i trollkvinnans trädgård för att plocka vårsallad. Men plötsligt stod hon framför honom.

– Det här ska stå dig dyrt! skrek hon.

– Ack, svarade mannen, låt nåd gå före rätt! Min hustru måste få sallad. Hon ska nämligen snart ha ett litet barn. Då svarade trollkvinnan:

– Om det verkligen är så som du säger får du ta så mycket vårsallad som du vill. Men jag ställer ett villkor: Du måste skänka mig barnet som din hustru ska föda!

Trollkvinnan fick hand om flickan och döpte henne till Rapunsel efter sin egen mor. Det blev den vackraste flicka man kunde tänka sig. När hon var tolv år gammal låste trollkvinnan in henne i ett torn som varken hade trappor eller dörrar. När trollkvinnan ville in, ställde hon sig under fönstret och ropade:

– Rapunsel, Rapunsel, släpp ner ditt långa hår! Rapunsel hade det längsta hår man någonsin sett. Det var mjukt som silke och lyste som renaste guld.

En dag red en ung kungason genom skogen och fick höra vacker sång. Han ville veta vem det var som sjöng så vackert men han kunde inte upptäcka någon dörr i det höga tornet. Då gömde han sig bakom ett träd och fick strax se trollkvinnan komma. Hon ställde sig under fönstret och ropade:

– Rapunsel, Rapunsel, släpp ner ditt långa hår! Nu visste prinsen hur han skulle komma in. Och snart var kungasonen uppe hos Rapunsel. Sedan träffades de varje kväll uppe i tornet.

Men en dag var Rapunsel oförsiktig nog att säga till trollkvinnan:

– Hur kommer det sig att ni har mycket svårare att klättra upp än den unga prinsen? Han är uppe hos mig på ett ögonblick.

– Ack du gudlösa barn! utropade trollkvinnan. Vad är det jag hör? Du har bedragit mig! Och i vrede skar hon av Rapunsels långa flätor och lät dem falla till golvet. Hon förde Rapunsel till en enslig trakt där den stackars flickan fick leva alldeles ensam och övergiven. Sedan fäste hon Rapunsels flätor i tornrummets fönsterhakar.

När kungasonen kom ropade han:

– Rapunsel, Rapunsel, släpp ner ditt långa hår! Flätorna släpptes ner som vanligt men istället för Rapunsel satt trollkvinnan i tornrummet. I sin förtvivlan hoppade prinsen ner från det höga tornet. Han kom undan med livet i behåll, men törnet som han föll i stack sönder hans ögon. Utan att kunna se något irrade han nu omkring i den stora skogen. Slutligen hamnade han i den trakt där hans kära Rapunsel levde i det största elände. Plötsligt fick han höra hennes vackra, sorgsna sång. Han gick i riktning mot ljudet och när han kom närmare kände Rapunsel igen honom. Hon föll gråtande i hans armar. Två av hennes tårar vätte hans ögon och då skedde undret att han fick synen tillbaka. Nu dröjde det inte länge förrän de fann vägen till hans fars kungarike. Där blev de väl mottagna och levde sedan lyckliga i alla sina dagar.